

Dictamen 7/2002 sobre l'Avantprojecte de llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per la Llei 3/1997, la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica ha elaborat i aprovat la Proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient, en la reunió feta el dia 13 de novembre.

El Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social en la sessió ordinària del dia 18 de novembre aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 28 d'octubre de 2002 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per l'Hble. Conseller de Medi Ambient en què sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient.

La sol·licitud de dictamen va ser traslladada als membres de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica, que es va reunir els dies 12 i 13 de novembre amb la finalitat d'elaborar la proposta de dictamen.

Context normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 8.2, encomana a la Generalitat, entre altres funcions, la de facilitar la participació de tots els ciutadans i les ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social. D'altra banda, l'article 52 de l'Estatut d'autonomia faculta la Generalitat per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.

II. CONTINGUT

Aquesta Llei s'estructura en una exposició de motius, nou capítols, una disposició addicional, dues disposicions transitòries, tres disposicions finals i tres annexos.

L'exposició de motius estableix que determinades funcions, necessàries en l'àmbit de la gestió en matèria de medi ambient, són susceptibles de ser realitzades per entitats col·laboradores de l'Administració, a les quals s'ha d'aplicar un sistema d'acreditació que, entre d'altres qüestions, permeti comprovar que

compleixen els requisits i les condicions que regeixen l'acreditació d'entitats col·laboradores a nivell de la Unió Europea i que disposen de recursos suficients i idonis per a la realització de les funcions per a les quals obtenen l'acreditació.

El Capítol I, denominat “Disposicions generals”, engloba els articles de l'1 al 6. En aquest capítol es regula l'objecte, les finalitats del sistema d'acreditació, les classes d'entitats que es corresponen amb els sectors d'actuació que la legislació ambiental defereix a entitats col·laboradores de l'Administració i els seus drets i obligacions. També es crea el Registre d'aquestes entitats amb caràcter públic.

El Capítol II, denominat “Acreditació d'entitats ambientals de control”, engloba els articles del 7 al 9. En aquest capítol es regulen les peculiaritats del sistema d'acreditació de les entitats ambientals de control encarregades de dur a terme les actuacions de control i de verificació que resulten de l'aplicació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental. S'estableixen els camps d'actuació, els nivells d'actuació i les tipologies de centres o establiments.

El Capítol III, denominat “Acreditació d'entitats de control analític”, engloba els articles del 10 al 15. En aquest capítol es regulen les peculiaritats del sistema d'acreditació d'entitats de control analític de matèries i substàncies en els camps de l'aire, les aigües, els residus, els sòls i els sorolls i les vibracions.

El Capítol IV, denominat “Acreditació d'entitats de control d'etiquetatge ecològic”, engloba els articles 16 i 17. En aquest capítol es regulen els camps d'actuació i el sistema d'acreditació d'entitats col·laboradores per a l'aplicació dels sistemes d'etiquetatge ecològic de productes i serveis.

El Capítol V, denominat “Acreditació d'entitats de verificació ambiental”, engloba els articles del 18 al 21. Aquest capítol regula el sistema d'acreditació de les entitats de verificació ambiental. S'estableix el camp d'actuació, l'abast de l'acreditació, els requisits específics d'acreditació i les obligacions dels verificadors acreditats.

El Capítol VI, denominat “Acreditació d'entitats de vigilància, seguiment i control de recursos naturals”, engloba els articles del 22 al 25. En aquest capítol es regulen les peculiaritats del sistema d'acreditació d'entitats de vigilància, seguiment i control dels recursos naturals.

El Capítol VII, denominat “Entitat d'Acreditació Ambiental”, engloba els articles del 26 al 34. En aquest capítol es crea l'Entitat d'Acreditació Ambiental amb caràcter d'empresa pública adscrita al Departament de Medi Ambient i es regula la seva estructura, les funcions, el règim jurídic i el patrimoni com també els recursos econòmics.

El Capítol VIII, denominat “Procediment d’acreditació”, engloba els articles del 35 al 41. Aquest capítol regula el procediment d’acreditació així com els efectes i la vigència de l’acreditació.

El Capítol IX, denominat “Organització i funcionament de les entitats”, engloba els articles del 42 al 45. Aquest capítol regula els requisits, mitjans i procediments que han de complir les entitats per ésser acreditades i poder exercir les seves funcions.

El Capítol X, denominat “Règim sancionador”, engloba els articles del 46 al 51. Aquest capítol regula el règim sancionador amb la tipificació de les infraccions, les sancions aplicables i els òrgans competents per imposar les sancions.

El Capítol XI, denominat “ Taxes d’acreditació”, engloba l’article 52 i regula el pagament de les taxes per acreditar-se com a entitat col·laboradora.

La disposició addicional estableix que en el procediment d’acreditació es considera vàlid el compliment d’un reglament o norma de la Unió Europea.

Les disposicions transitòries estableixen que es manté l’acreditació fins l’extinció del període de vigència d’aquelles entitats acreditades a l’empara del Decret 170/1999, i les acreditades a l’empara del Decret 230/1993 mantenen l’acreditació per un període de 3 anys des de l’entrada en vigor d’aquesta Llei.

Les disposicions finals faculden el conseller o consellera de Medi Ambient per adequar els annexos de la Llei a les determinacions que resultin de les normes europees; faculden el director o directora de l’Entitat d’Acreditació Ambiental per aprovar les disposicions tècniques necessàries per a l’aplicació de la Llei i estableixen l’entrada en vigor de la Llei.

Pel que fa als annexos, l’annex 1 regula els requisits que han de complir les entitats col·laboradores de l’Administració en matèria de medi ambient. L’annex 2 regula els requisits de personal, de mitjans i d’equipament. L’annex 3 enumera els reglaments i les normes de referència.

III. OBSERVACIONS GENERALS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, després d’analitzar i debatre l’Avantprojecte de llei reguladora del sistema d’acreditació de les entitats col·laboradores de l’Administració en matèria de medi ambient, proposa les següents observacions genèriques:

Primera. Es valora molt positivament el fet que aquesta matèria es reguli a través d’una norma amb rang de Llei, per tal que es puguin determinar amb claredat els drets i obligacions d’unes entitats que, atès el desenvolupament de la normativa

ambiental, tenen una gran responsabilitat respecte del nivell de compliment i de rigor amb el qual s'implementin les obligacions ambientals per part dels agents econòmics.

Segona. Com a qüestió general, aquest Avantprojecte ha de garantir l'objectivitat de totes les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient en el desenvolupament de llurs funcions.

Tercera. Es considera bàsic aprofitar aquesta norma per aclarir amb fermesa la intenció de liberalitzar el mercat de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient, tot respectant les condicions establertes per a la seva acreditació per part de l'Administració competent.

Quarta. En l'apartat d'observacions al text de l'Avantprojecte es fa referència reiterada a la necessitat de regular més a fons un aspecte clau en les polítiques ambientals, com és el tema de la gestió de la informació ambiental. Es proposa que s'estudiï la conveniència de dedicar a aquest tema un capítol específic de la futura Llei.

Per una banda, en aquest capítol s'hauria de decidir el model de gestió de la informació més adient, tenint present l'ampli abast del dret d'informació en matèria ambiental, l'obligació futura d'imposar tarifes a la informació derivada del sector públic i l'enorme transcendència de les facultats d'inspecció i control com a font privilegiada d'informació ambiental. Es proposen dues alternatives:

- Un model centralitzat gestionat per l'Entitat d'Acreditació Ambiental, on hauria de confluïr tota la informació generada per les entitats acreditades, en compliment dels seus deures d'informació envers l'Entitat d'Acreditació.
- Un model descentralitzat, amb accés directe del ciutadà a les pròpies entitats acreditades.

Aquest capítol no només hauria de fer referència a aspectes purament organitzatius del model, sinó que també s'hi haurien d'incloure algunes de les condicions de la prestació d'informació. Es considera que aquest servei d'informació hauria de connectar-se amb altres instruments d'informació en matèries relacionades, com ara l'Inventari d'emissions i fonts contaminants de Catalunya i el Registre Estatal d'Emissions (EPER-Espanya), per tal d'evitar duplicacions de tasques. En conseqüència, i per tal d'evitar duplicacions, podria plantejar-se la inclusió d'un article on expressament es fomentés la possibilitat d'establir fórmules que permetessin una comunicació i col·laboració estretes entre la Generalitat i/o l'Estat i/o l'Entitat d'Acreditació, pel que fa als seus instruments d'informació sobre els mateixos conceptes i activitats.

Cinquena. Es proposa que s'estudiï la possibilitat d'incloure un capítol específic on s'abordi el tema de la distribució de responsabilitats entre l'Entitat d'Acreditació, l'entitat col·laboradora i l'empresa titular de la instal·lació certificada. Es considera

que convindria regular la configuració de la responsabilitat de l'entitat col·laboradora com a objectiva, en atenció a la naturalesa pública de les seves funcions de control i certificació. Ateses les funcions d'auditoria i control de l'Entitat d'Accreditació Ambiental respecte a les entitats col·laboradores, també podria donar-se la possibilitat d'imputar-li part d'aquesta responsabilitat.

Sisena. També es proposa que s'estudiï la conveniència d'introduir en l'Avantprojecte la previsió de vies d'arbitratge o d'altres procediments extrajudicials, per resoldre els conflictes que es puguin produir entre l'Entitat d'Accreditació i les entitats col·laboradores.

Setena. És important també fer esment que no hi ha hagut una comunicació prèvia amb els agents implicats per part de l'Administració per tal de comunicar la intenció d'aquest Avantprojecte de Llei.

IV. OBSERVACIONS AL TEXT DE L'AVANTPROJECTE 1.

El títol que l'Avantprojecte proposa per a aquesta Llei és el de "Llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient". L'article 1 del mateix Avantprojecte especifica clarament que el sistema d'acreditació que regula pertany a l'àmbit de les competències de la Generalitat de Catalunya. Amb l'ànim de clarificar al màxim l'abast de la regulació que ara es proposa, es considera que podria resultar especialment adient incorporar al títol d'aquesta Llei el qualificatiu de la Generalitat referit a l'Administració amb la que han de col·laborar en tot cas les entitats a acreditar. Per la qual cosa es proposa que el títol de l'Avantprojecte sigui de "Llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en matèria de medi ambient".

2. A partir de la tercera línia del segon paràgraf de l'exposició de motius de l'Avantprojecte es pot llegir que les funcions a encomanar a les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient "no exigeixen, per tant, la formulació de judicis de valor ni apreciacions de caràcter subjectiu". Es considera que aquesta afirmació no es correspon amb la realitat ja que les activitats de control i certificació tècnica dutes a terme per les entitats col·laboradores impliquen inevitablement judicis de valor o apreciació.

Aquesta asseveració es posa de manifest en els informes a elaborar per l'entitat de control arran de les dades obtingudes prèviament a la instal·lació objecte de control. Una vegada constatada l'existència d'alguna disconformitat en el funcionament de la instal·lació objecte de control, segons la legislació o el contingut del permís ambiental, les entitats col·laboradores, i no l'Administració de la Generalitat, són les encarregades de valorar si aquestes, en atenció a la seva incidència sobre el "medi, la seguretat, la salut de les persones o la sanitat animal", són incidències que no afecten al medi ambient, incidències lleus que afecten al medi ambient o incidències greus que afecten al medi ambient. Resulta

evident que la qualificació d'una incidència comporta necessàriament judicis i valoracions.

Per tant, és bo depurar l'exposició de motius de l'afirmació abans esmentada, en la mesura que no es correspon amb la realitat de les coses. Per això, es proposa eliminar la part del segon paràgraf de l'exposició de motius de l'Avantprojecte que fa al·lusió a les funcions de gestió ambiental que es poden encomanar a entitats col·laboradores, quan expressament diu: "no exigeixen, per tant, la formulació de judicis de valor ni apreciacions de caràcter subjectiu".

3. L'apartat a) de l'article 2 de l'Avantprojecte assenyala com una de les finalitats d'aquesta Llei la de "permetre que s'acreditin...". Es considera que la funció de "permetre" té un contingut molt passiu, cosa que la fa poc idònia per ser considerada una de les finalitats de la Llei. Amb la finalitat de donar un contingut més actiu i compromès a les finalitats de la Llei i d'emfatitzar la voluntat de donar l'acreditació a totes les empreses que la mereixin, es proposa canviar l'expressió "permetre" de l'apartat a) d'aquest article per la de "garantir".

4. L'art. 2 b) estableix com una de les finalitats de l'Avantprojecte: "disposar d'un nombre suficient d'entitats per dur a terme les funcions que la legislació encomana a entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient". Malgrat aquesta previsió, hi ha un problema no resolt per la Llei: la situació produïda en cas que, respecte d'una activitat concreta susceptible de ser sotmesa a control per una entitat de col·laboració, no hi hagi cap empresa que hagi sol·licitat la corresponent acreditació.

Davant d'aquesta possible eventualitat hem d'entendre que l'existència suficient d'entitats col·laboradores per atendre totes les funcions de control ambiental, arreu del territori de Catalunya, o de mecanismes supletoris que puguin substituir-les, constitueix un imperatiu, atesa la transcendència pública d'aquestes funcions. Per tant, caldria emfatitzar la universalitat del servei que presten aquestes entitats arreu de Catalunya, així com també preveure mecanismes concrets d'intervenció per si es dóna el cas que en un determinat àmbit no s'hagi acreditat cap entitat col·laboradora. Per la qual cosa es proposa la següent redacció a l'apartat b) de l'article 2 de l'Avantprojecte: "Disposar d'un nombre suficient d'entitats per tal de poder garantir que es duran a terme, arreu de Catalunya, totes les funcions que la legislació encomana a les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient".

A més, aquest plantejament s'hauria de reforçar i concretar amb la previsió de mecanismes concrets d'intervenció per part de l'Administració, davant de casos de manca d'entitats acreditades per dur a terme una determinada funció de control o verificació. És per aquest motiu que es suggereix el següent:

- Preveure que l'Entitat d'Acreditació Ambiental assumeixi supletòriament les funcions de certificació no cobertes per cap entitat col·laboradora, ja sigui per la via de realitzar-les directament, mitjançant la constitució de les comissions

tècniques necessàries, o bé per la de designar auditors externs. Si es considera convenient aquesta opció, s'hauria d'afegir un quart apartat a l'article 31, amb la finalitat de preveure la creació d'una comissió tècnica ad hoc per tal d'elaborar ella mateixa les activitats de control i certificació no cobertes per cap entitat de col·laboració i afegir una nova lletra a l'article 29.1, amb la finalitat d'atribuir al director/a de l'Entitat d'Acreditació Ambiental la capacitat de contractar els serveis necessaris per tal de cobrir les activitats de control i certificació en aquelles activitats o parts del territori on no existeixi cap entitat de col·laboració.

- Establir la possibilitat que l'Entitat d'Acreditació Ambiental pugui obligar a una determinada entitat col·laboradora, en funció de la seva millor idoneïtat, a dur a terme possibles tasques de certificació o control no cobertes específicament per cap entitat acreditada. Això es podria articular mitjançant la inclusió en l'article 38.2, com a contingut de l'acreditació, d'una clàusula general en virtut de la qual l'Entitat d'Acreditació pugui encomanar-li la realització d'un control i certificació ad hoc a una determinada entitat col·laboradora en cas de no existir cap entitat acreditada específicament per fer-ho.

- També es pot preveure la possibilitat que l'Entitat d'Acreditació faci un encàrrec de gestió al Departament de Medi Ambient, perquè siguin els seus funcionaris els qui duguin a terme les activitats de control i certificació no cobertes per cap entitat col·laboradora. Per la qual cosa s'hauria d'afegir una nova lletra a l'art. 29.1, en el sentit d'atribuir al director/a de l'Entitat d'Acreditació la capacitat per poder realitzar l'esmentat encàrrec de gestió.

5. S'ha de crear un nombre suficient d'entitats de control ambiental dotades dels medis materials, humans i econòmics precisos per tal d'assegurar l'estricta compliment de la legislació vigent, concretament la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental així com de les disposicions derivades del seu desplegament.

6. L'article 4.1 estableix els drets reconeguts per la Llei a les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient. A més dels previstos per l'Avantprojecte, es considera convenient recollir expressament el de rebre tota la col·laboració necessària per part de les instal·lacions subjectes a la seva activitat. Per la qual cosa es proposa incloure una nova lletra a l'art. 4.1, amb la finalitat de recollir expressament el dret de les entitats col·laboradores a rebre tota la col·laboració que fos necessària per a les seves activitats de control i certificació per part de les instal·lacions que hi estan subjectes.

7. L'article 4.2 de l'Avantprojecte recull de manera sistemàtica els deures de les entitats col·laboradores. Es considera que s'hauria de matisar l'apartat e) de l'article 4.2 de l'Avantprojecte, en el sentit que aquest deure de confidencialitat ha de ser sens perjudici de l'efectivitat del dret d'accés a la informació ambiental, en els termes establerts per la mateixa Llei. Ja que en l'exercici de les seves activitats les entitats col·laboradores obtindran informació, la divulgació de la qual podria resultar perjudicial per a les empreses o terceres persones afectades, es

considera convenient proclamar un deure de confidencialitat que convindria equilibrar amb el dret d'accés a la informació en matèria ambiental.

També seria convenient que aquest Avantprojecte incidís especialment en el fet que la informació que les entitats col·laboradores de l'Administració (EAC) obtenen de les empreses que s'inspecciona o controla passi directament a mans de l'Administració.

8. També es proposa afegir un nou apartat a l'article 4.2, en el sentit que constitueix un deure de les entitats col·laboradores el fet de posar en coneixement de la Fiscalia qualsevol activitat o fet que hagin conegut en l'exercici de les seves funcions d'entitat col·laboradora, i que a judici seu pugui resultar constitutiu de delictes. La raó d'aquesta proposta és que en el desenvolupament de les seves activitats les entitats col·laboradores de l'Administració poden tenir coneixement de fets o activitats que poden ser constitutius de delictes, i atesa la naturalesa pública de l'activitat desenvolupada per les entitats col·laboradores, resulta pertinent l'establiment d'aquest deure.

9. En el mateix article 4.2 es proposa afegir un apartat nou que estableixi l'obligació de les entitats col·laboradores de sotmetre's periòdicament i en qualsevol moment a la inspecció de l'Entitat d'Acreditació, les tasques inspectores i de control de la qual hauran de facilitar amb diligència. L'existència de mecanismes efectius de control públic sobre l'activitat de les entitats col·laboradores és una qüestió clau en la dinàmica del sistema de control ambiental que pretén establir-se amb aquest Avantprojecte, tant pel que fa a la seva eficàcia, com a la seva credibilitat. El control sobre les entitats col·laboradores és important com a mecanisme per articular la participació dels ciutadans, de les organitzacions no governamentals i d'altres subjectes. Així ho ha establert la Recomanació del Parlament Europeu i del Consell sobre criteris mínims de les inspeccions ambientals als estats membres (DOCE L 148, 27.4.2001).

10. Continuant amb l'article 4.2 es proposa incloure un apartat nou relatiu a les obligacions de les entitats col·laboradores, on expressament es reculli el seu deure d'informar immediatament a l'Entitat d'Acreditació de qualsevol contracte o acord amb empreses especialitzades o altres entitats, respecte a activitats relacionades amb l'acreditació obtinguda. La raó és que l'article 35.2. g) de l'Avantprojecte assenyala: "documentació acreditativa, si s'escau, dels acords que hagi subscrit amb empreses especialitzades o altres entitats". En conseqüència, la signatura de qualsevol acord amb una empresa especialitzada per realitzar alguna de les funcions per la qual ha estat acreditada o per col·laborar-hi hauria de comportar l'obligació de comunicar-ho immediatament a l'Entitat d'Acreditació.

11. El Capítol VII, que regula l'Entitat d'Acreditació Ambiental, no dedica cap precepte a concretar i sistematitzar quines han de ser les funcions i competències d'aquesta Entitat. Convindria atribuir-li formalment funcions de planificació i programació de l'activitat de les entitats col·laboradores a tot el territori, la qual

cosa permetria atendre una de les recomanacions del Parlament Europeu, alhora que permetria preveure amb antelació problemes o dificultats, així com tenir elements que permetin una gestió global més eficient. També convindria atribuir formalment a l'Entitat d'Acreditació funcions de gestió de la informació derivada de les activitats de les entitats col·laboradores, per tal de fer-la accessible a la ciutadania, en compliment de la normativa europea en matèria d'informació referent a medi ambient. També pot resultar d'una gran eficàcia, als efectes d'assolir les finalitats de la legislació ambiental, la previsió d'activitats de formació, que hauria d'impulsar l'Entitat d'Acreditació, amb la doble finalitat que el personal de les entitats col·laboradores estigui al dia en els avenços científics en les matèries de la seva competència, i que es promoguin i difonguin també per aquesta via metodologies homogènies d'intervenció per part de les diverses entitats col·laboradores.

És per tots aquests motius que es proposa afegir un article nou, després del 26, amb la finalitat de sistematitzar les funcions de l'Entitat d'Acreditació, del tenor literal següent:

“1. Correspon a l'Entitat d'Acreditació Ambiental l'exercici de les funcions següents:

- Acreditar les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat en matèria de medi ambient.
- Elaborar els criteris tècnics que han de complir les entitats col·laboradores.
- Supervisar i inspeccionar les activitats de les entitats col·laboradores.
- Atendre les queixes o reclamacions que formulin els titulars de les activitats certificades o controlades per les entitats col·laboradores.
- Sancionar les infraccions previstes en aquesta llei.
- La planificació o programació anual de l'activitat de control i certificació a realitzar per les entitats col·laboradores en tot el territori, en col·laboració amb d'altres administracions ambientals.
- La gestió de la informació derivada de les activitats de les entitats col·laboradores, tot garantint la seva accessibilitat als ciutadans.
- La promoció d'activitats de formació adreçades al personal de les entitats col·laboradores.
- Les altres que li atribueixin aquesta o altres lleis.

2. L'exercici d'aquestes funcions correspondrà als òrgans en què s'organitza l'Entitat, segons el previst en els articles següents”.

12. Es proposa afegir un tercer apartat a l'article 31, referit a les comissions tècniques de l'Entitat d'Acreditació, on es prevegi l'existència d'una comissió tècnica d'informació, encarregada específicament de tot el relatiu a la gestió de la informació derivada de l'activitat de les entitats col·laboradores (recollida, elaboració de bases de dades accessibles, classificació per determinar la seva accessibilitat, establiment de tarifes, etc.). En apartats anteriors ja s'ha posat de manifest la necessitat de vetllar especialment per la gestió de la informació obtinguda per les entitats col·laboradores en l'exercici de les seves activitats.

13. Es considera que, per raons de sistemàtica, convindria començar el Capítol VIII, que regula el procediment d'acreditació, identificant qui pot presentar les sol·licituds, és a dir, qui pot esdevenir entitat col·laboradora.

Es tractaria d'incloure un article que recollís les dades bàsiques que ha de tenir una empresa o entitat per poder ser entitat col·laboradora, sense perjudici que més endavant la mateixa llei concreti i desenvolupi més aquests requisits. També es podria aprofitar aquest precepte per especificar si les entitats col·laboradores han de ser formalment empreses o també ho poden ser les associacions, les fundacions o els professionals, si han de ser necessàriament empreses privades, o també ho poden ser les empreses públiques, etc.

14. Si atenem a la legislació, poden plantejar-se dubtes sobre el possible valor com a mitjà probatori de l'activitat duta a terme per una entitat de col·laboració sota l'empara d'una acreditació que implica reconèixer-li aptitud i capacitat per dur a terme una funció pública (art. 3.b de l'Avantprojecte). El present esborrany no aborda aquesta qüestió expressament, i creiem que per la seva transcendència hauria de fer-ho; es considera que en tot aquest tema poden veure's implicades garanties tan bàsiques i fonamentals com la presumpció d'innocència. L'article 40.1 de l'Avantprojecte, en fer referència als efectes de l'acreditació, expressament fa esment al reconeixement de la aptitud i la capacitat de les entitats col·laboradores per “(...) aixecar actes i emetre els informes o certificacions que corresponguin”. En aquest punt, pot servir com un possible referent l'article 145.3 de la Llei general tributària i la STC 76/1990, de 26 d'abril, respecte al valor de l'activitat inspectora.

Per aquests motius es proposa afegir un tercer apartat a l'article 40 amb la finalitat d'establir expressament que les actes, els informes o les certificacions de les entitats col·laboradores tindran el valor com a mitjà de prova tan sols respecte dels fets que s'hi consignen i no respecte de les qualificacions i valoracions que hi consten.

15. Seria especialment adient que l'Avantprojecte desenvolupés amb més detall vies de reclamació en contra de l'entitat col·laboradora per part dels seus clients o

altres parts afectades per les seves actuacions. Per la qual cosa es proposa afegir a l'article 43.2. d) de l'Avantprojecte el següent:

“... les seves actuacions, per part dels seus clients o d'altres parts que hi posseeixin un interès legítim”.

D'altra banda també convindria afegir la possibilitat d'una via de recurs davant l'Entitat d'Accreditació del següent tenor literal:

“En cas que l'entitat col·laboradora resolgui desfavorablement la reclamació formulada, o no la resolgui en el termini d'un mes, els interessats poden traslladar la seva reclamació a l'Entitat d'Accreditació Ambiental en el termini màxim d'un mes. En aquests casos, l'Entitat d'Accreditació Ambiental, amb l'audiència prèvia a l'interessat i a l'entitat ambiental de control, resol i notifica en el termini de tres mesos sobre la reclamació formulada. La manca de resolució en el termini establert comporta la desestimació de la reclamació.”

16. En la línia mantinguda habitualment per la normativa europea en matèria de medi ambient, es considera convenient introduir en l'Avantprojecte una clàusula de progrés, en virtut de la qual l'entitat col·laboradora quedi obligada no tan sols a mantenir las condicions gràcies a les quals ha obtingut l'acreditació, tal i com estableix l'article 44 de l'Avantprojecte, sinó també a millorar-les en atenció als avanços, tant en el camp de la tècnica pel que fa als instruments emprats, ja sigui incloent la clàusula de la Millor Tecnologia Disponible, com en la preparació i qualificació del seu personal.

Per aquests motius es proposa modificar l'article 44, en el sentit de canviar el seu títol, que passaria a ser “Manteniment dels requisits i mitjans i clàusula de progrés”, i d'afegir-hi un apartat 3, que establís el deure de les entitats col·laboradores d'adaptar els seus recursos tècnics i humans als avanços en el camp de la tècnica.

17. Ja s'ha fet esment en anteriors observacions a l'Avantprojecte a la necessitat de potenciar al màxim els mecanismes de control de l'Administració sobre les entitats col·laboradores, a fi de garantir-ne la credibilitat. En aquesta línia, es considera que podria ser útil precisar millor l'abast i la metodologia de les inspeccions que l'Entitat d'Accreditació pot encarregar a les entitats acreditades. Per la qual cosa es proposa el següent redactat de l'article 45.2 de l'Avantprojecte:

“El funcionament de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient és supervisat i, en el seu cas, inspeccionat per l'Entitat d'Accreditació Ambiental, per tal de verificar el compliment dels requisits i de les condicions de l'acreditació. Aquestes inspeccions podran comprendre la inspecció de les instal·lacions certificades per l'empresa col·laboradora objecte d'inspecció. No obstant això, les entitats són responsables per si mateixes de les seves actuacions. Aquestes supervisions i inspeccions podran ser:

a) programades periòdicament en atenció al perill de les activitats certificades per l'entitat col·laboradora.

b) excepcionals i en resposta a queixes, accidents, incidents i altres circumstàncies relatives a la manca de compliment dels requisits i condicions de l'acreditació”.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya valora positivament que es reguli per Llei el sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat en matèria de medi ambient. Es considera molt correcte el text presentat per l'Administració i des d'aquest Consell es recomana que es tinguin en compte les valoracions que s'han fet, tant generals com al text de l'Avantprojecte, i que, en la mesura del possible, s'incorporin al text de la Llei, ja sigui per modificar alguns dels continguts o per millorar-ne la redacció actual.

Barcelona, 18 de novembre de 2002

El president

Rafael Hinojosa i Lucena

La secretària executiva

Teresita Itoiz i Cruells

VOT PARTICULAR que formula el **Grup Segon** del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 7/2002, sobre l'Avantprojecte de la llei reguladora del sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'administració en matèria de medi ambient.

Amb l'objectiu de concretar a l'articulat la voluntat de liberalitzar el mercat de les entitats ambientals de control, tot respectant les condicions establertes per a la seva acreditació per part de l'Administració competent, es proposa una modificació de la disposició transitòria segona de l'Avantprojecte de llei.

En aquest sentit, es considera que, atesa la complexitat normativa precedent en matèria d'entitats col·laboradores de l'Administració, la formulació de la disposició transitòria segona d'aquest Avantprojecte, és poc precisa i pot suposar interpretacions diverses.

La definició prevista pel propi text que es presenta estableix la condició d'acreditat com “l'aptitud i la capacitat d'una entitat per dur a terme una determinada funció

pública” sense entrar en el règim econòmic en el qual exercirà les competències que els hi són atribuïdes.

Per altre part, en el Decret 230/1993 figura una disposició transitòria que atorga a les concessionàries ICICT i ECA el manteniment del seu règim concessional conferit per Ordre del Departament d'Indústria i Energia de 31 de juliol de 1986. Atès que el manteniment d'aquest privilegi és evidentment incompatible amb l'esperit de la Llei 3/1998 i amb les exigències de lliure concurrència que consten en el mateix Avantprojecte de llei, resulta imprescindible puntualitzar en aquesta disposició transitòria segona que respectar l'acreditació no significa mantenir el règim concessional.

En la confiança que la intenció del legislador hagi estat posar fi, amb la promulgació d'aquesta Llei, a l'esmentada concessió administrativa, això estaria en concordança amb la sentència número 1079 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (9/11/02) en el recurs d'impugnació de la disposició transitòria primera del Decret 170/99, regulador de les entitat ambientals de control.

OBSERVACIÓ A L'ARTICULAT

Afegir a la disposició transitòria segona la següent frase: El manteniment de l'acreditació no suposa en cap cas, mantenir el règim concessional.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

Les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de medi ambient, acreditades a l'empareda del Decret 230/1993 i normes de desplegament, mantenen l'acreditació atorgada per un període màxim de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. El manteniment de l'acreditació no suposa en cap cas mantenir el règim concessional.

Barcelona, 14 de novembre de 2002

Eduardo de Paz Fuertes

José Hallado Molina